خراسان روزنامه صبح ایران
یک‌شنبه ۲ آبان ۱۳۹۵ . ۲۱ محرم ۱۴۳۸ . شماره ۱۹۳۸۲

احتمال رد لایحه اصلاح قانون کار در مجلس

رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس از احتمال رد لایحه اصلاح قانون کار در مجلس شورای اسلامی خبر داد. به گزارش روزنامه کار و کارگر، سلمان خدادادی گفت: امکان رد لایحه وجود دارد اما معتقد به بررسی تمام جوانب اصلاحیه هستیم. وی اظهار کرد: کلیات لایحه اصلاحیه قانون کار به زمان رأی گیری نرسیده است و به نظر می‌رسد باید فرصت بیشتری برای بررسی ابعاد مختلف آن داشته باشیم.

درباره یک عکس و خشونتی که در فوتبال ایران زیاد شده است

فوتبال منهای لذت

خیره ماندن به این عکس ساده نیست. پسر کنار پدر، یکی گریان است و التماس کمک دارد و آن یکی، همه تنش خون است و درمانده. پدر برای همه ما اسطوره است؛ الگو است؛ زندگی است. سر پدر شکسته است از پرتاب سنگ، آن هم از طرف تماشاگران همشهری که تا چند دقیقه قبل با هم می‌خندیدند و پسر، با التماس از پزشکان اطراف زمین، درخواست کمک دارد. انتشار این تصویر هم حتی درست نیست. تصویری که جز سرافکندگی برای ما، چیزی ندارد. به‌حال خودمان باید غصه بخوریم که فرزند را آورده‌ایم به ورزشگاه تا لذت ببرد، اما با قلبی شکسته، پدری را می‌بیند که روی نرده‌ها آویزان است. ثبت این عکس از زاویه دوربین امیرحسین خیرخواه، تازه‌ترین تصویر از وضعیت ورزشگاه‌های ایران است؛ بازی پرسپولیس و استقلال خوزستان؛ نبرد قهرمان و نایب‌قهرمان فصل قبل. در زمین غوغایی بود؛ پر از صحنه‌های دیدنی؛ پر از شور فوتبال؛ پر از خلق صحنه‌های زیبا برای لذت بردن از فوتبال. اما گویی ما ایرانی‌ها تمایلی به لذت بردن نداریم. در این فوتبال، هیچ کس لذت نمی‌برد. از مدیر تا بازیکن، از مربی تا داور، از هوادار تا مسئول. اینجا فوتبال معنای دیگری دارد. تصویری آشکار از لایه‌های زیرین رفتاری یک جامعه؛ جامعه‌ای که هنر لذت بردن را از یاد برده است. جامعه‌ای که در زبان دم از اخلاق می‌زند، اما در عمل، غیر اخلاقی رفتار می‌کند.

برای همه «ما» که ورزش را با معیار ارزش، فرهنگ و معنویت می‌سنجیم، چه پاسخی برای فرزندانمان وجود دارد؟ آیا همه ما جوگیر این هیاهوها و هیجانات شده‌ایم و همه چیز را به شکست یا پیروزی مرتبط کرده‌ایم و از اصل غافل شده‌ایم؟ فوتبال که در کشور ما صنعتی نیست، نه از حق پخش تلویزیونی خبری است و نه آن‌قدر در درایت وجود دارد که بتوانیم از فوتبال به پول برسیم؛ از سوی دیگر، باشگاه‌ها هم تبحر چندانی در درآمدزایی ندارند؛ می‌ماند فرهنگ و اخلاق که گویی خودمان آن را به تاراج گذاشته‌ایم. ورزش در همه جای دنیا به همین دلایل مورد احترام است. ورزشگاه‌ها و اماکن ورزشی به همین علت‌ها، مورد احترام هستند. ورزشی‌ها به همین دلیل محترمند و معمولاً، ورزشکاران با اخلاق، همیشه در ذهن‌ها می‌مانند. اما کارخانه فوتبال ایران در آموزش و تربیت به مشکل خورده است. مدیر فکر می‌کند که تیمش باید به هر طریق برنده باشد. مربی تصور می‌کند بازیکنانش را فقط برای رقابت باید آماده کند. همین می‌شود که هوادار هم، تنها با پیروزی، به آرامش می‌رسد؛ سیکلی معیوب از فوتبال ایران. فراموشی انسانیت در اعماق حوزه‌ای که از روح جوانمردی و گذشت سیراب است؛ آن هم در فوتبالی که برای کشور و مردمش، صنعت نیست و درآمدزایی در آن دیده نمی‌شود. چرا فوتبال کشورمان صنعتی نیست، نه از حق پخش تلویزیونی خبری است و نه آن‌قدر در درایت وجود دارد که بتوانیم از فوتبال به پول برسیم؛ از سوی دیگر، باشگاه‌ها هم تبحر چندانی در درآمدزایی ندارند؛ می‌ماند فرهنگ و اخلاق که گویی خودمان آن را به تاراج گذاشته‌ایم. ورزش در همه جای دنیا به همین دلایل مورد احترام است. ورزشگاه‌ها و اماکن ورزشی به همین علت‌ها، مورد احترام هستند. ورزشی‌ها به همین دلیل محترمند و معمولاً، ورزشکاران با اخلاق، همیشه در ذهن‌ها

و افزایش درگیری و تنش‌ها دانست و گفت: «نداشتن روشنایی کامل و وجود سنگ و کلوخ در ورزشگاه، عامل عمده بروز تنش‌ها می‌شود. همچنین، برخی تماشاگران از طریق دیواره‌های بیرونی که نرده‌های کوتاهی دارند، وارد می‌شوند و می‌توانند هر وسیله‌ای را همراه خود وارد ورزشگاه کنند.» موضوع به ظاهر ساده است، اما در خوزستان لاینحل باقی مانده است. موضوعی که بیشتر از فرهنگ‌سازی، نیاز به مدیریت دارد؛ اما تا بازی بعدی و اتفاقی تازه، فراموش می‌شود.

«ما» از فوتبال ایران، نه ابعاد اقتصادی‌اش را دیده‌ایم و نه سودآوری از این صنعت را درک کرده‌ایم. نه ذات زیبایش به ما نشان داده شده است و نه روح زندگی را در آن دیده‌ایم. فوتبال ایران، تبدیل به جایی برای حرص خوردن، فحاشی، شماتت، خشونت و عصبانیت شده است و خوشی‌هایش، آن‌قدر زودگذر است که حتی در یاد هم نمی‌ماند. فوتبال بدون لذت چه ارزشی دارد؟ این عکس، هیچ ارتباطی به جنگ‌های کشورهای منطقه ندارد. نجات این کودک هم از وسط یک شهر محاصره‌شده نیست. همه آنچه می‌بینید در ورزشگاه غدیر و پس از بازی استقلال خوزستان و پرسپولیس اتفاق افتاد. عکسی تکان‌دهنده که یکی از ماموران یگان ویژه را در حال نجات کودکی نشان می‌دهد که به امید دیدن یک بازی فوتبال، خود را به ورزشگاه غدیر رساند، اما در نهایت پیش از این که ورزشگاه را ترک کند، خود را میان بارانی از سنگ و صندلی، محاصره‌شده دید؛ قابی وحشتناک از سنگ و خون. کسانی که در ورزشگاه غدیر حضور داشتند، یک جنگ تمام‌عیار را در پایان بازی شاهد بودند. بارانی از سنگ و صندلی که میان دو طرف رد و بدل شد تا خیلی‌ها را با چهره‌ای خون‌آلود راهی بیمارستان کند. البته پرتاب سنگ در ورزشگاه‌های ایران اتفاق جدیدی نیست. فوتبال ایران با سرعتی خارق‌العاده به سمت خشونت‌های رفتاری پیش می‌رود و گویی برای مسئولان اهمیتی ندارد. عشق به فوتبال و فوتبالیست، هیچ مرزی نمی‌شناسد. در میدان جنگی که بعد از بازی استقلال خوزستان مقابل پرسپولیس تهران، در ورزشگاه غدیر، به راه افتاد، این عکس یکی از ویژه‌ترین تصاویری بود که در قاب دوربین‌ها جای گرفت.

کامیون‌ها کابوس شبانه کلانشهرها

سرعت غیرمجاز، تردد در لاین سبقت بزرگراه‌ها، اضافه‌بار و آلودگی صوتی و هوا؛ اینها تعدادی از تخلفاتی است که برخی رانندگان خودروهای سنگین مرتکب می‌شوند تا بتوانند در مدت‌زمانی کوتاه، بار بیشتری جابه‌جا کنند و درآمد بیشتری به دست بیاورند. اما این تلاش، معمولاً با زیرپا گذاشتن قوانین همراه است و سبب می‌شود، امنیت و آرامش شهروندانی که در نیمه‌های شب از معابر شهری عبور می‌کنند، به خطر بیفتد. قرار نیست مسابقه‌ای برگزار شود، اما رانندگان کامیون بسیاری آماده‌اند تا عقربه‌های ساعت عدد ده را نشان دهد و بتوانند وارد معابر شهری شوند. براساس مقررات، آنها مجازند از ساعت ۱۰ شب تا ۵ و ۳۰ دقیقه بامداد، در شهر تردد کنند، اما به این شرط که مقررات را رعایت کنند؛ ماجرایی که این روزها بیشتر شهروندان از نبود توجه به آنها گله دارند.

یکی از شهروندان می‌گوید که هنگام عبور از اتوبان همت، با این که با نهایت سرعت مجاز در لاین سبقت حرکت می‌کرده، راننده کامیون به شکلی از سمت راست از او سبقت گرفته که نزدیک بوده او را به گاردریل‌های وسط اتوبان بکوبد. مرد جوان دیگری نیز می‌گوید که برخی رانندگان خودروهای سنگین، در نیمه‌های شب، به قدری اضافه بار دارند که احتمال آسیب دیدن سایر خودروها را فراهم می‌کنند. او توضیح می‌دهد: مدتی پیش هنگام عبور از اتوبان رسالت، با این که فاصله جانبی مناسب را با کامیونی که نخاله حمل می‌کرد رعایت کرده بودم، اما چندتکه آجر از کامیون حامل نخاله پایین افتاد و سبب آسیب دیدن خودروی من شد.

■ مشکل مشترک کلانشهرنشینان

این مشکلات به شهروندان تهرانی محدود نمی‌شود، زیرا ساکنان تمامی کلانشهرهای کشور با چنین مشکلی روبه‌رو هستند. به گفته کارشناسان، نبود نظارت کافی، بازدارنده نبودن قوانین و اجرا نشدن برنامه‌های فرهنگی مناسب، دلیل عمده بروز چنین مشکلاتی است. داوود قاسمیان، رئیس پلیس ترافیک شهری پلیس راهور ناجا، از سرعت غیرمجاز، اضافه‌بار و آسیب زدن به معابر شهری به‌عنوان برخی تخلفات رانندگان کامیون یاد می‌کند و می‌افزاید: البته نباید فراموش کرد که حدود ۸۰ درصد رانندگان کامیون به قوانین احترام می‌گذارند. آن طور که او توضیح می‌دهد، نداشتن گواهینامه معتبر نیز، تخلف دیگری است که از سوی برخی متخلفان اتفاق می‌افتد. قاسمیان درباره این که برخی شهروندان گله می‌کنند که پلیس، شب‌ها حضور پررنگی در معابر شهری ندارد نیز، تاکید می‌کند: گشت‌های شبانه پلیس راهور فعالند و در صورت مشاهده تخلف، با راننده خاطی به شکل قانونی برخورد می‌کنند. به گفته او در این میان، نباید فراموش کرد که نیروهای پلیس نیز محدود هستند.

■ پیشنهاد یک کارگروه

نباید از یاد برد که با افزایش جریمه و برخورد پلیس، نمی‌توان چنین تخلفاتی را به صفر رساند؛ زیرا برای قانون‌محور کردن متخلفان، به اجرای برنامه‌های فرهنگی و آموزشی نیاز است. تخلفات برخی رانندگان کامیون، معابر شهر را، شب‌ها، برای شهروندان ناامن کرده است و اغلب کارشناسان معتقدند که حل این مشکل، در گروی فعالیت مناسب بین‌بخشی است. رئیس پلیس ترافیک شهری پلیس راهور ناجا تاکید می‌کند که برای حل این مشکل، اگر لازم باشد، کارگروهی تشکیل خواهد شد تا در آن، نمایندگان نهادهای مسئول مانند پلیس راهور، شهرداری‌ها، بخشداری‌ها و برخی وزارتخانه‌ها حضور پیدا کنند و با در نظر گرفتن سازوکاری مناسب، چنین تخلفاتی را به حداقل برسانند.

■ تخلف برای درآمد بیشتر

به نظر می‌رسد رانندگان کامیونی که مرتکب تخلف می‌شوند، انگیزه‌ای جز درآمد بیشتر ندارند؛ چرا که آنها، با سرعت غیرمجاز می‌رانند تا بتوانند یک سرویس بار بیشتر جابه‌جا کنند و درآمدشان بیشتر شود؛ به همین دلیل، مسئولان باید شرایطی را فراهم کنند که این افراد، از حمایت‌های اجتماعی و درآمد کافی برخوردار شوند تا با درآمد بیشتر، انگیزه‌ای برای قانون‌شکنی آنها نباشد. هادی هاشمی، کارشناس ترافیک و رئیس پلیس پیشین راهور پایتخت نیز، از تخلفات برخی رانندگان کامیون انتقاد می‌کند و می‌افزاید: برای حل این مسئله باید در مبادی‌های بارگیری نظارت بیشتری روی فعالیت کامیون‌ها انجام شود تا آنها بار اضافه حمل نکنند و در مدت‌زمان مشخصی، بارشان را جابه‌جا کنند. برخی کارشناسان نیز معتقدند باید چنین وسایل نقلیه‌ای را به «جی‌پی‌اس» مجهز کرد تا رانندگان سرعت مطمئنه را رعایت کنند. هاشمی از ارتقای قوانین نیز، به عنوان راهکار مناسب دیگری یاد می‌کند و توضیح می‌دهد: باید مجازات‌های بازدارنده‌ای برای قانون‌شکنان وضع شود، زیرا برخی با این عقیده که قانون‌شکنی برای آنها صرفه دارد، با سرعت غیرمجاز یا اضافه‌بار تردد می‌کنند و می‌گویند با حمل بار بیشتر چند برابر جریمه پرداختی را به دست می‌آورند. پلیس راهور با نظارت بیشتر می‌تواند قانون‌شکنی رانندگان کامیون را به حداقل برساند، اما کارشناسان می‌گویند نمی‌توان در تمامی معابر حضور پلیس را شاهد بود، چرا که آنها نیز، با کمبود نیرو و تجهیزات روبه‌رو هستند. افزون بر این، باید یادآور شد که نهادهای دیگری مانند شهرداری‌ها نیز، در این میان، وظایفی به عهده دارند. با توجه به اظهار نظر کارشناسان، نباید فقط پلیس راهور را مسئول رسیدگی به این مشکل دانست، زیرا وزارتخانه‌هایی مانند صنعت، معدن و تجارت، راه و شهرسازی و نهادهایی مانند شهرداری‌ها و بخشداری‌ها نیز، در این عرصه مسئولند و باید برای به حداقل رسیدن این دغدغه شهروندان با پلیس راهور همکاری کنند.

گزارشی از کشف شهر زیرزمینی در دیلمان

تپه‌های هزارساله‌ای که چاه فاضلاب شد!

چراغ‌دستی را در دهانه غار نگه می‌دارد. تا چشم کار می‌کند سیاهی است و خنکای زمین. «چکمه آوردین؟ اونجا پر از گِله. چاه هم داره که آبش زده بالا». باید دست و پاها را جَمع کرد و پشت را برای ورود به غار دستکند خماند؛ بعد چند ساعتی با همان وضع خمیده جلو رفت تا عظمت غار معلوم شود. آن‌وقت راهروهای عمود بر هم که در عمق ۱۰ تا ۱۲ متری زمین ایجاد شده و طولشان حدود ۱۵۰ متر است، رخ‌نشان می‌دهند. همان‌جایی که وقتی محلی‌ها از وجودش مطلع شدند، ترسیدند و تا مدتی به تپه سر نزدند. اما کسی درباره‌اش نمی‌داند. نه در لاهیجان و نه در سیاهکل، هیچ کس چیزی درباره‌اش نشنیده است. فقط می‌گویند هفت کیلومتر مانده به دیلمان، روستای «میکال» است. هیچ کس نمی‌داند کل روستای میکال روی تونلی باستانی بنا شده است. این دخمه‌های تودرتو را محلی‌ها کشف کرده‌اند. آن هم نه الان که سال‌هاست. در بحبوحه شلوغی‌های انقلاب؛ نیمه دوم سال ۱۳۵۶. وقتی که کوه‌های سیدسرا به تماشای روستا نشسته بود و صدای کلنگ‌زنی شبانه مردانی به گوشش می‌رسید که هر شب، برای درآوردن عتیقه از زمین سخت میکال، با چراغ به دل تپه می‌رفتند. میکال، یکی از ۷۲ روستای دیلمان، مأمن شبانه‌شد. آن‌قدر با کلنگ کندند که زمین سخت و تپه‌های میکال، دهان باز کند. تپه‌ها را کندند که کوزه و بلور درآورند، اما زمین چیز دیگری نشانشان داد. گودالی سخت و بعد از آن، تونلی عمیق در دلش. اما زمین، آن‌قدر محکم بود که کلنگ به سختی از پسش برآمد و برای همین هم، در تمام این سال‌ها نه ریزشی داشت و نه نشانه‌ای از تونل‌ها در روی خاک معلوم بود. همان زمینی که فخرالدین اسعدگرگانی، در ویس و رامین هم از آن نام برده است (زمین دیلمان جایی است محکم / بدو در لشکری از گیل و دیلم).

«آنقدر محکم بود که نمی‌دونید. به سختی این تپه‌ها رو کندیم.» انگشت اشاره‌اش را می‌گیرد دست تپه‌ها که روبه‌روی روستاست. سال‌ها یک دستش کلنگ بوده است و دست دیگرش چراغ. «بچه که بودیم با کوزه‌هایی که این‌جا بود، بازی می‌کردیم. چه می‌دونستیم ارزش داره. اونقدر زیاد بود که برای کسی ارزش نداشت. بعدها فهمیدیم.» نعمتی و بقیه اهالی روستا، بعدها فهمیدند که نه‌تنها زمین این جا عتیقه‌هایی از هزاره‌های دور را در خود جای داده است، بلکه تونل‌های دستکندش، در کل منطقه نمونه‌اند و لنگه ندارند. «تونل که پیدا شد، مدتی اهالی ترسیدن و دیگه نیومدن.» خانه آقای نعمتی، روبه‌روی تپه‌هاست. در انتظار است تا کسی از سازمان میراث‌فرهنگی بیاید و کاوشی انجام شود. اما خبری نشده است. خانه‌اش پایین تپه‌هاست؛ نزدیک جاده. «این دریچه مدتی قبل از انقلاب، بالای تپه پیدا شد. سال‌ها قبل از اون، در خود روستا هم سوراخ‌هایی پیدا کرده بودن اما پرش می‌کردن، حتی پیرمردی در روستا داریم که میگه در زمان جنگ جهانی دوم، فرانسوی‌ها در تونل‌های این جا پناه گرفتن. از اون جا وسیله بردن اما محلی‌ها جرأت نکردن برن داخل.» قربانی می‌گوید: «باور کنید قرن‌ها پیش، شهری اون زیر بوده. زندگی جریان داشته؛ حتی نمی‌دونیم متعلق به چه دوره‌ای است، اما قدمت این منطقه خیلی بالاست. هزاران ساله و حتماً این غار را هم مردم اون دوره به دلایلی کندن». قدیمی‌ترین اشاره به دیلمی‌ها به قرن دوم پیش از میلاد و به کتاب «تاریخ جهانی» نوشته پولیبیوس برمی‌گردد. هر چند منشأ نخستین دیلمی‌ها، به یقین، نامعلوم است و احتمالا مربوط به دوره پیش از ظهور نژاد ایرانی است، اما به نقل از برخی مآخذ، دیلمی‌ها هرگز در فرمان شاهان ایران نبودند؛ بلکه به عنوان سرباز با اجرت خدمت می‌کردند و سرزمین‌های طبرستان و دیلم که در قسمت شمالی البرز و در پناه کوه‌ها و دره‌های سخت‌گذر و جنگل‌های انبوه قرار دارد، از قدیم‌الایام (حتی پیش از اسلام)، حاکمیت خود را حفظ کرده بود، چنان که در زمان انوشیروان (خسرو اول ۵۷۹-۵۳۱ م.) تا مدت‌ها، این ولایت یک نوع حکومت خودمختار داشت. بعد از فتوحات مسلمانان در ایران (با این که تا اقصی نقاط خراسان تحت نفوذ اعراب مسلمان درآمد) باز هم طبرستان و دیلمستان، از حملات آنان محفوظ ماند. خاندان‌های قدیم آن ولایت، مانند اسپهبدان و قارنیان و خانواده جستان (حدود رودبار و منجیل)، همچنان به آداب و رسوم خود زندگی می‌کردند. همچنین، بسیاری مذهب خود را نیز حفظ کردند، تا روزگاری که گروه‌هایی از اعراب، طرفدار شیعیان زیدیه، به آن نواحی پناه بردند و مورد حمایت همان خانواده‌ها قرار گرفتند.

■ مجوزی برای حفاری درخواست نشده است

سه راهروی عمود بر هم را محلی‌ها کنده‌اند. سقف تونل جناغی است و بلند. بلندتر از قد آدمی و پهن است. آن‌قدر که می‌شود راحت در آن زندگی کرد. قربانی همین‌طور که راه را نشان می‌دهد، پر از گلایه است: «از دو، سه سال قبل که مستقیماً درگیر کارهای شورای روستا شدم، دنبال کارهای ثبت این تونل هم افتادم، اما خبری نشد. حتی از میراث فرهنگی پیگیری خاصی انجام نشد که واقعا دردناک بود. فقط آقای جهانی حدود یک ماه قبل آمد این جا و کلی تعجب کرد از دیدن چنین دستکندی.» حضور ولی جهانی، رئیس مرکز باستان‌شناسی اداره کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری گیلان در ماه گذشته در این منطقه، باعث شد برای نخستین بار غار دستکند خبری شود. غاری که به گفته جهانی و برخلاف نظر محلی‌های منطقه، «در سال ۱۳۸۳ و هنگام بررسی سیاهکل دیده شد، اما چون دهانه ورودی آن بسته بود، باستان‌شناسان نتوانستند وارد آن شوند؛ تا این که حفره ورودی که مسدود شده بود، بر حسب اتفاق فروریخت. دهیاری روستا هم وقتی این حفره را دید، با اداره میراث فرهنگی تماس گرفت و ما، بار دیگر برای بازدید به این محوطه رفتیم و دستکندهای تاریخی کشف شد.» اما داستان کشف این دستکندها، قدیمی‌تر از این صحبت‌هاست و منوچهر ستوده، جغرافیدان تاریخی هم در پژوهشی از سمج یا تونلی خبر داده بود که گویا فرار گاه قدیمی دهکده میکال یا فرار گاه قلعه قدیمی این دهکده بوده است که یک سر آن در طویله حاجی طهماسبی معروف به پورمهدی و یک سر آن لب رودخانه قرار دارد. ورودی غار صدای همهمه محلی‌هاست که خودشان هم هنوز این غار را ندیده‌اند. چند خانم محلی با ما همراه می‌شوند. قربانی به دیوارهای روبه‌روی راهروی اول اشاره می‌کند: «این دیوارها سیاه بودند. انگار زیرش آتش روشن شده باشه. دودش دیوار را سیاه کرده بود، حتی این جا، چاهی ساختن که عمقش هم معلوم نیست. ما طناب بیست متری انداختیم اما عمیق‌تر از این حرف‌هاست. اون بالا هواکش داره. مثل کاروانسراهای قدیمه. خیلی از کوزه‌های گلی را جمع کردن.» چاه هنوز جوشان است. دورش آجر چیده بودند و آب از دهانه‌اش روان شده و حتما برای همین هم در حاشیه طول راهرو شیارهایی برای عبور آب ایجاد شده و آن طور که جهانی به سایت شبکه آفتاب گفته، «در سطح راهروها، قطعات شکسته سفال مربوط به تنبوشه‌های سفالی برای انتقال آب پر اکنده است.» پیدا کردن تمام این آثار تاریخی هم باعث نشده است تا میراث فرهنگی با جدیت دنبال ثبت و کاوش در این منطقه باشد: «شما می‌دونید مجوز کاوش چند وقته صادر میشه؟» قربانی می‌پرسد که حالا، بعد از نزدیک به دو ماه از حضور جهانی، چشم به راه است تا گروهی برای کاوش بیایند و این تونل‌ها را هشان به هم بازشود. می‌گوید طرحی دارند که محوطه چندهکتاری تپه‌های میکال را به بوستان تبدیل کند، بوستانی با امکانات کامل که گردشگران را به این سمت بیاورد. اما لازمه همه این‌ها، حضور میراث فرهنگی و سرعت عمل آنها در پیشبرد کارهاست. وقتی از حمیده چوبک، رئیس پژوهشکده باستان‌شناسی درباره روستای میکال و چرایی صادر نشدن مجوز برای حفاری آن می‌پرسیم، با تعجب می‌گوید که از وجود چنین دستکندهایی در میکال اطلاعی ندارد و همچنین، درخواستی برای حفاری دستکند از سوی استان گیلان فرستاده نشده است: «تمام مجوزهای حفاری باید از این جا صادر شود، اما درباره روستای میکال چنین مجوزی درخواست نشده است. در موقعیت فعلی، ما باید از استان استعلام بگیریم و اگر جواب درستی دریافت نشود، کارشناس از طرف پژوهشکده می‌فرستیم تا ببینیم چرا تاکنون چنین موردی بررسی نشده است.» چوبک از وجود چنین دستکندهایی در این منطقه و درخواست نشدن مجوز برای حفاری آن متعجب است: «باید بدانید که در سراسر کشور، دستکندهای گسترده‌ای داریم که به دلایل مختلف کنده شده‌اند و در حقیقت این‌ها معماری خاص خود را دارند که مخصوص ایران است و به دلایل گوناگون، اعم از گرما، سرما و نوع زیست مردم در آن دوره، این دستکندها ایجاد شده‌اند. اما قدیمی‌ترین دستکندی که در ایران پیدا شده، در گنج‌دره کرمانشاه است. نخستین دستکندهای شناخته‌شده به صورت گودال بوده‌اند و علاوه بر کرمانشاه که قدیمی‌ترین دستکند در آن پیدا شده، در همدان، خمین، یاسوج و بسیاری دیگر از شهرها، از قرن‌ها پیش وجود دارد. مجموعه دستکندهای نوش‌آباد کاشان که در دوره اسلامی ایجاد شده است هم، زیر روستا قرار دارد و یکی از بی‌نظیرترین انواع دستکندهایی است که یافت شده است.

■ شهرک‌سازی در زمین‌های باستانی

دورش را حصار کرده‌اند. کمی پایین‌تر از میکال، مابین نوروز محله و کوه‌پس، بولدوزرها روز و شب در حال کندن زمین برای ساخت شهرک مسکونی‌اند. خانه‌هایی که گفته‌اند متعلق به شرکت نفت و گاز است. قربانی عصبانی است و می‌گوید کاش ذره‌ای از این آثار کشف‌شده برای این منطقه هزینه می‌شد، آن‌وقت همه می‌ماندند همین جا. چه جایی بهتر از این ییلاق. «سال‌هاست زمین‌های این منطقه با مشکل بی‌آبی مواجه است. آب هست. این جا دو رودخانه داریم، اما آبش هدر می‌رود. کشاورزان نمی‌توانند از آن استفاده کنند. اگر تعدادی آب‌بند در این منطقه می‌ساختند، به‌راحتی برای کشاورزی قابل استفاده بود. از طرفی سد دیلمان و سد چافرود در حدود ۱۵ سال است که ساختش نصفه‌نیمه باقی مانده است و کسی پیگیرش نیست. کشاورزان هم آب می‌خواهند.» هکتار هکتار زمین‌های بدون کشت وجود دارد که در مقابل زمین‌های کاشته‌شده و باغ‌های میوه خودنمایی می‌کند.

چند محلی همراهمان می‌شوند که ساکن این جا نیستند. خانه را رها کرده و برای کار رفته‌اند شهر و راضی‌اند. «خونه ساختیم. این جا ییلاق ماست. اغلب میایم آب‌وهوایی تازه کنیم.» حالا میکال، فقط حدود ۱۷۰-۱۶۰ خانوار دارد که هنوز، هوای ییلاق و دامداری و کشاورزی برایشان شیرین است. مانده‌اند در دل کوه. بعضی‌ها خانه‌های قدیمی‌شان را بازسازی کرده‌اند و برخی خانه جدید ساخته‌اند. همین ساخت‌وسازها در داخل روستا هم بلای جان زمین سخت میکال و تونل‌های زیرش است. قربانی می‌گوید: «خیلی از محلی‌ها وقتی زمین را کندند و دیدند تونلی زیرش است، روی همان چاه توالت درست کردند. هم هزینه کمتری برایشان داشت و هم سختی کاری نداشتند که مقنی بیاید و چاه بکند. کسی هم نیست که نظارت کند. ما هم هرچه می‌گوییم اثر ندارد. باید قدرتی باشد تا جلوی این اتفاق را بگیرد. معلوم نیست چه تعداد از این هواکش‌ها مسدود شده‌اند.» هنوز نگاهش به زمین‌های بین نوروز محله و کوه‌پس است و باز زیر لب می‌گوید «چطور می‌شود در چنین منطقه‌ای شهرک ساخت؟ چطور؟

تحلیل‌های روز را رصد کنید
www.Rasad.org
پایگاه تحلیلی دفتر پژوهش روزنامه خراسان

ماجراهای شیرین و پندآموز درستون
حکایت
هر روز در صفحه «همشهری سلام»

آگهی مزایده
کشت و صنعت مروارید دشت سلامی
در نظر دارد تعداد حدود ۱ میلیون اصله نهال غیر مثمر :شامل کاج تهران ،انواع سرو،ارغوان زیتون تلخ،اقاقیا ،افرا -حدود ۱۰۰ هزار اصله نهال مثمر شامل :انواع زردآلو، آلو، گلابی، پایه رویشی سیب مالینگ را بصورت مزایده بفروشد متقاضیان می توانند ضمن بازدید از محل مزرعه شرکت واقع در بخش سلامی شهرستان خواف با مراجعه به دفتر شرکت در مشهد واقع در خیابان فلسطین بین فلسطین ۵ و ۷ پلاک ۲۷ با دریافت شرایط شرکت در مزایده قیمت پیشنهادی خود را تا پایان وقت اداری ۹۵/۰۸/۱۵ به همراه یک برگ چک بانکی معادل ۱۰ درصد قیمت پیشنهادی بعنوان تضمین شرکت در مزایده تحویل دهند.
-شرکت در رد یا قبول پیشنهادات واصله مختار می باشد؛کلیه هزینه های قانونی شامل هزینه کارشناسی؛آگهی مزایده و مالیات بر ارزش افزوده به عهده برنده مزایده خواهد بود.
تلفن و فاکس ۰۵۱۳۸۴۳۲۵۳۳
۰۹۱۵۳۱۱۴۴۵۱
غلامحسین ساربان مدیر عامل
۹۵۲۳۰۳۹۹/ف

وزارت صنعت، معدن و تجارت
سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران
مجتمع سنگ آهن سنگان
(فراخوان مزایده عمومی یک مرحله‌ای)
سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران- مجتمع سنگ آهن سنگان (واقع در ۲۸۰ کیلومتری جنوب شرقی مشهد و ۳۶ کیلومتری شهرستان خواف) در نظر دارد محصولات تولیدی سنگ آهن را از طریق مزایده عمومی یک مرحله‌ای به فروش برساند.
کلیه اشخاص حقوقی و حقیقی واجد شرایط می‌توانند با در نظر داشتن شرایط و موارد مندرج در اسناد مزایده نسبت به خرید اسناد اقدام نمایند.
۱- فروش ۵۵/۰۰۰ تن سنگ آهن به صورت FOB با مشخصات مندرج در جدول ذیل:

رطوبت (درصد)	sio ۲ (درصد)	s (درصد)	Feo (درصد)	P (درصد)	Fe (درصد)	Size (mm)	مقدار (تن)	نوع محصول
≤۱	۵±۱	۱	۱۸±۲	≤۰/۰۳	۶۰	۰-۱۰	۵۵/۰۰۰±٪۱۰	پرعیار

۲- محل تحویل: اسکله شهید رجایی بندر عباس می‌باشد.
۳- زمان فروش اسناد:
اسناد مزایده همه روزه از تاریخ ۹۵/۸/۱ لغایت ۹۵/۸/۶ به جز ایام تعطیل در ساعات اداری به فروش می‌رسد.
۴- محل فروش اسناد:
- تهران، خیابان سهروردی شمالی، خیابان هویزه شرقی، شماره ۳۳، مجتمع سنگ آهن سنگان، تلفن: ۸۱۴۹۲۱۶۰-۰۲۱
- مشهد، خیابان کوهسنگی، بین کوهسنگی ۱۹ و ۲۱، پلاک ۳۷۷، تلفن: ۳۸۴۲۷۰۰۸-۰۵۱- داخلی ۲۰۹
متقاضیان خرید می‌توانند در مهلت مقرر با در دست داشتن معرفی‌نامه و فیش واریزی به مبلغ ۱/۰۰۰/۰۰۰ ریال به حساب شماره ۱۰۹۰۹۶۷۰۹۰۰۹ بانک ملی به نام سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران- مجتمع سنگ آهن سنگان به آدرس‌های فوق مراجعه نمایند.
۵- مهلت ارسال پیشنهاد: آخرین مهلت ارسال پیشنهادات، پایان وقت اداری روز پنج‌شنبه مورخ ۹۵/۸/۲۰ ساعت ۱۲ می‌باشد و پیشنهادات بعد از ساعت و تاریخ مقرر و اعلامی قابل دریافت و پذیرش نمی‌باشد.
۶- زمان و مکان بازگشایی اسناد: روز شنبه مورخ ۹۵/۸/۲۲ در محل تهران- میدان فردوسی- خیابان سپهبد قرنی- نبش کوچه شریف سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران (مجتمع سنگ آهن سنگان)
مجتمع سنگ آهن سنگان
۹۵۲۲۸۳۴۵/آ

آگهی ارزیابی کیفی پیمانکاران (مناقصه عمومی یک مرحله ای)
شرکت آب و فاضلاب استان خراسان رضوی (سهامی خاص) در نظر دارد با رعایت مفاد آئین نامه داخلی معاملات شرکت های آب و فاضلاب شهری، عملیات مشروحه ذیل را به اشخاص حقوقی که دارای تجربه مفید و مرتبط باشند، واگذار نماید.

ردیف	مشخصات عملیات	مدت اجرا	محل اجرا	مبلغ برآورد «میلیون ریال»	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه
۱	انجام فعالیتهای بهره برداری رفع اتفاقات شبکه ، انشعابات و خطوط انتقال و نگهداری تاسیسات ، ایاب و ذهاب شهرهای گناباد ، بیدخت و کاخک وقسمتی از خدمات مشترکین شهرهای گناباد ، کاخک و بیدخت	۱۲ ماه	امور گناباد و شهرهای کاخک و بیدخت	۶۷۰۶	۳۳۵۳۱۷۶۴۳ریال بصورت ضمانتنامه بانکی ، واریز وجه به حساب

۱- کارفرما : شرکت آب و فاضلاب استان خراسان رضوی (سهامی خاص)
۲- دستگاه نظارت : امور آب و فاضلاب گناباد
۳- داشتن گواهینامه صلاحیت ایمنی انجام کار از وزارت تعاون ، کار و رفاه اجتماعی از سوی متقاضیان شرکت در مناقصه الزامی می باشد
۴- تاریخ، مهلت و محل دریافت استعلام ارزیابی کیفی : واجدین شرایط می توانند ظرف مدت ۵ روز از تاریخ انتشار حداکثر تا تاریخ ۹۵/۰۸/۸ . بجز ایام تعطیل جهت دریافت استعلام ارزیابی کیفی به امور آب و فاضلاب گناباد به نشانی : میدان بسیج جنب فرمانداری گناباد - امور آب وفاضلاب گناباد - تلفن ۰۵۱۵۷۲۵۳۲۱۱ مراجعه و یا از طریق سایت اینترنتی پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات به نشانی : iets.mporg.ir اسناد مذکور را دریافت نمایند و حداکثر ظرف مدت ۱۴ روز (حداکثر تا تاریخ ۹۵/۰۸/۲۲) نسبت به تکمیل و تحویل استعلام ارزیابی کیفی به دبیرخانه این امور اقدام نمایند.
۵- سایر توضیحات : پس از ارزیابی کیفی و انتخاب مناقصه گران واجد شرایط، سایر اطلاعات (محل و مهلت دریافت اسناد مناقصه و....) کتبا به اطلاع ایشان خواهد رسید.
روابط عمومی و آموزش همگانی
امور آب و فاضلاب خراسان رضوی
سایت اینترنتی : www.abfakhorasan.ir
۹۵۲۲۹۴۸۵/ب